

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Provisiones Senectutis, Per Tres
Partes Distributæ - In quibus raræ ac penenecessariæ Veritates, cum
omnibus Christi fidelibus, tum potissimùm Gratiarum Cœlestium,
lucrorumque æternorum avidibus, quà theoreticè, quà practicè
proponuntur

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066391

Stimulus 15. Conscientia Confusionis & Insultationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45462

Stimulus XV.

Conscientia Confusionis & Insultationis.

Confusionem ipsa faciet, ipsa sentiet, ipsa etiam menti animæque ingeret conscientia. Accusabit enim ipsa se, atque convincet negligentia, insipientia, inobedientia ad Deum, ad rationem, ad fidem, ad seipsam, in negotio salutis, in negotio æternæ Beatitudinis, in negotio Divinæ gloriæ ac voluntatis, in negotio seu potius periculo sempiternæ damnationis, de quibus omnibus veluti ludens, aut somnians, aut aliud nescio quid agens, curam habuisse arguetur. Hæc confusio est quidem totius vitæ labor, at præcipuè infestare consuevit moribundos morientesque, & jam jam ante tribunal Christi sistendos: quando jam nihil curarum præsentium obstrepet, nihil obtundet aciem mentis & conscientia, sed omnia in luce, omnia in facie proposita & in oculis, patebunt Christo, patebunt & Angelis Sanctisque ejus; patebunt dæmonibus, ipsi conscientia denique patebunt. Tunc verò undique proclamabitur. Ecce homo & opera ejus.

Isa. 5. 2. En vineam Domini vitemque electam, quæ expectabatur ut faceret uvas: fecit autem labruscas. En ficum, quæ in optimo Ecclesiæ Dei agro consita, plantata, adulta, nec per biennium, neque per tricennium protulit fructum bonum Agricola, nec quidem proprio sanguini ad rigandum, ad stercoreandum illam parcenti. Venient etiam tot industria & gratia Divinæ, per Angelos, per homines, per alias Creaturas, per Sacramenta, per documenta, per exempla, cæteraque media calitûs provisâ, quæ omnia suum laborem exponent, fructum exigent, sterilitatem invenient, securim

ad

Luc. 13. 8.

ad excindendum exacuent. Putasne ô anima, putasne ô conscientia, capiesne, & comprehendes, quæ tibi tunc confusio, quæ angustia, quis pudor superveniet?

Quid autem erit, si ad hæc accedet (accedet verò indubitè) tot inimicorum tuorum juratorum, conglobatorum, insultatio? quando omnibus in unum adductis, hinc quidem sanctè & perfectè vivendi subsidiis, debitis, commoditatibus: illinc verò tepore in summo atque inveteratâ ignaviâ, probrosâ inconstantia, putidissimâ procrastinatione, abominabili lentitudine, omnibus exactis vitæ diebus simul ac operibus: amaritudine omni amarioribus vocibus, diabolica phalanx, audiente & assentiente Judice Christo, totoque cælesti ejus comitatu, approbante magis, quàm miserante, exprobrans insultabit, insultans exprobrabit: *Domine nonne bonum semen seminasti in agro tuo? unde ergo habet zizania?* *Quid debuit ultra facere vineæ isti Dominus, & non fecit ei?* Et ecce quomodo conversa est illi in prævum vinea aliena? Ecce quomodo *in terra Sanctorum iniqua gessit?* Ecce quomodo in loco pinguedinis, in sterilitate defecit. in schola charitatis didicit tepiditatem & acediam. In schola humilitatis, didicit superbiam, in schola paupertatis, acquisivit abundantiam, in schola mortificationis & crucis, mollis facta est & delicata. In schola silentii, garrula, murmuratrix, oblocutrix facta est. In schola obedientiæ, propriæ servivit voluntati, in schola mansuetudinis iracundiam exercuit. In schola devotionis & fervoris, in negligentia & socordia consenuit. Hæc dicent: & sic insultabunt, *aperientes super te os suum; omnes inimici tui, sibilabunt, fremunt dentibus, & dicent.*

Matt. 13. 25.

Isa. 5. 4.

Thi. 2. 16.

Devorabimus. En ista est dies, quam expectavimus, invenimus, vidimus. Et quid ad hæc conscientia?

- Deut. 32. 24.* quid ad hæc anima? quid ad hæc ô homo, si quando insultatione insultabunt tibi, & confundent te, & devorabunt te dracones inferni morfu amarissimo. Nunc ergo audi consilium Domini: tepiditates tuas fervoribus redime: negligentias tuas, dilationes tuas diligentis & festinatione. Non cesset manus tua, non cesset pes tuus: fac quod dico, & temetipsum libera: quia incidisti in manum proximi tui: *discurre, festina, suscita amicum tuum ne dederis somnium oculis tuis, ne dormitent palpebræ tuæ. Erue quasi damula de manu, & quasi avis de manu aucupis.* Nunc igitur, dum superat tempus, libera te, ô conscientia mea, à tua propria confusione: libera etiam te, à diabolica insultatione, *ut avertantur statim erubescences, qui volunt tibi mala, qui dicunt tibi Euge, euge. Exultent autem & lætentur in te omnes, qui quærunt te, & dicant semper. Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.*
- Prov. 6. 3.*
- Psal. 69. 4.*

CLASSIS SECUNDÆ

Stimulus I.

Ipsa ingruens vel urgens Senectus.

EA quidem est Senectutis prærogativa, ut hominem quem afficit, à plerisque humanæ vitæ officiis, operibus quoque bonis æquè ac malis absolvat. Prudentia tamen, ut plurimum, præ omnibus ætatibus in senibus viget, una ex virtutibus: sicuti Philargyria seu avaritia una ex vitiis invalescit. Utrumque horum, si ad spiritualia studia conferat senilis voluntas: vix ulla erit ætatum, virtuti & perfectioni parandæ, divitiisque